

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz től

Lajthántuliak a kiegyezés ellen.

Pécs, 1895. december 20.

(* *) Dicső Lueger! Még megeshetik, hogy szobrot emelünk számodra, ha így folytatod szereplésedet, különösen ha ez a szereplés célt is ér és bekövetkezik, a mit mi is óhajtva óhajtunk, hogy az osztrákok szakítanak velünk és ők is követelik a gazdasági különválást és a perszonál uniót. Ezt a nagyfontosságú szót mondotta ki a napokban Lueger a Rajxráthban, dicsértessék érte az ő nagy neve túlon-túl az ő elzúllott táborán, mely inkább nihilizmusra hajlik már, mint a politikára és a melynek a magyarok szidása is csak olyan szennyes sport, mint a többi, a melyet kedvteléssel folytat.

Mert úgy áll a dolog, hogy Luegernek csak a tételét helyeselhettük, melyet velünk egy értelemben fölállít, hogy bontassék szét az a végzetes szövetség Ausztria és Magyarország között végre-valahára. Bontassék föl tehát most, mikor meg van reá a legjobb alkalom, mikor lejáróban van és 1896. végén fölmondható a kereskedelmi és vámszerződés, mely bár soha többé meg ne ujuljon a jelenlegi, vagy ehhez csak közel járó alakban.

A jelenlegi politikai konstellációk azonban olyanok, hogy a magyarországi Lueger szobor feállítása egy kis haladékokat fog szenvedni, mert bizony óhajtása — mely ez egyszer azonos a mienkkel — csak jámbor óhajtás marad, melyet talán Ausz-

tria saját külön Nemezise nélkül megoldani alig lehet. Ennélfogva tárgyaltan is most erről beszélni. Sokkal nagyobb fontosságu reánk nézve, hogy a Lajthán túl egyre erősebb hangok emelkednek ellenünk, melyeknek a tenorja folyton csak egy, hogy a kiegyezési kvótát magyar részről fel kell emelni.

Luegerék fenyegetése, persze, komoly figyelembevétel alig érdemelne, és ha a német liberálisok, a cseh konzervatív főurak, legtöbb osztrák iparkamara nem fujna egy követ Luegerékkal, talán lehetne reményünk, hogy az a 33 százalék, a mit a közös költségekhez adunk, valamicskével leszállítatják; leszállítatják pedig a két államfél kereseti viszonyaira való tekintettel, tisztán matematikai alapon, és ekkor mi csak 23 százalékkal járulnánk a közös terhekhez.

Valószínűleg a két államfél között való ellentétek, a kiegyezési törvény értelmében ő felsége döntése alá fognak bocsátatni, a ki minden bizonynyal a régi kvóta megtartása mellett fog dönteni. Így aztán a kiegyezési tárgyalás alapját képező kérdésen tulesve, a többi már nem volna baj, ha némi kis változással járna. Itt van mindjárt a vám-kérdés.

Ennél a kérdésnél mi magyarok a főkérdésben teljesen egy nézetben vagyunk a Lajthán túli sógorokkal, mi is, ők is követelik a közbeeső vámok visszaállítását. Csak az a baj ennél a kérdésnél, hogy dülőre aligha jutunk, mert míg az egész

osztrák közvélemény, pártkülönbség nélkül a külön vámterület mellett foglal állást, addig mi magyarok itt is pártoskodunk, és a kereskedő osztály, a kormánypárt, de legkivált maga a kormány, ellenzik a külön vámterületet. Ők tudják miért. Legvalószínűbb az a feltevés, hogy a kormány és az ezt támogató fejbőlintó többség arra az álláspontra helyezkedik, hogy itt nálunk sem osztrák, sem magyar politika nem érvényesülhet, hanem csupán a dinasztia politikája, a melyre nézve kedvezőtlen előjelnek volna tekinthető, ha a gazdasági elválás kimondatnék, a mit udvari körökben a politikai elválás megelőzőjének tekintenének.

Ennélfogva kormányunk vele született gyöngeségénél fogva ennél a kérdésnél is a kényelmesebb módot választja, mely abban áll, hogy maradjon meg minden a régiben. Így aztán nem is kell sokat törni a fejüket Bánffyéknek, a kiegyezésnek a sorsa már el van intézve a főbb pontokban, sőt a bankkérdés is ezzel egyetemben, miután valuta-szabályozás nélkül önálló bank nem képzelhető, ezt pedig mesterségesen késleltették: tehát jó Bánffy is meg fogja érdemelni, hogy szobra elhelyeztessék valahová a Hentzy-szobor környékén, hisz hálaival lehet iránta Magyarország, ha ki tudja vinni, hogy nem kell többel járulnunk a közös Moloch étvágyának kielégítésére. Mily alkalmas téma lesz ez kormánypárti lapoknak a dicsériadákra.

Hát csak hadd járja a komédiázás az

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

D é r.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: **Honthy István.**

Négyes fogat gördült végig az utca porában. A bakon egyenruhás, hegyes bajszu szolga hajtotta a négy pejt, egy-egy művészies ostopattantást hallatva, bent a kocsi puha párnáin pedig ült a gazda. A csipős márciusi szél sikongva szállt fel s alá, port, kövecset, száraz gallyat csapva a járókelők arcába. A fogat birtokosa egészen beburkolózott rókaprémes köpenyébe; csak két szeme tekintett ki mindennapi egykedvűséggel a meleg páncélból, alig méltatva egy pillantásra a mellette elmenőket. De őt sokan köszöntötték, majd alázatos, majd hizelgő mosolylyal, itt egy barátságos fejbőlintással, ott egy jónapkivánással. Mert bár a prémes köpenybe burkoltan ismeretlenek előtt megtarthatta is inkognitóját, fogatáról mindenki megismerte őt, a gazdag Finta Lőrincet. Többen utána is néztek, meg akarván tudni, hová megy; de kíváncsiságuk nem nyert kielégítést.

A hintó legördült végig az utcán. Künn a falu szélén felkanyarodva lassan haladt tovább, mert a gazda gyönyörködni akart a természet ébredésének első nyilvánulásában, a harmatos pázsit, a fűzfaktól arnyalt tó, rügyezni kezdő fák képében, a magasban csicseregő pacsirta dalán. Ünnepeyes, méla csend honolt a vidéken, csak a lovak acél patkói s a fogat robogása okozott egy kis gyorsan muló zajt. A házak ablakából egy-egy fürkésző pillantás repült néha a hintó felé, majd a kuvasz vakkantott rá egyet-kettőt a nagy kapu alatti nyíláson. De senki sem állt ki az ajtóba, vagy dugta ki fejét az ablakon. Látszott, hogy az asszony főzéssel, ura munkával, leánya szövással van elfoglalva, a gyerekek pedig rek'tramat dühösítik az iskolában.

Már a legszélső házikók előtt haladt a négy pejt. Ott egy egész csoport ember, asszony állt az egyiknek kapu-aljában, betolakodva az udvarra is, hangos beszélgetés között. Finta Lőrinc későskén találta fejét felemelni s jobban szemügyre venni a történeteket. Így csak akkor eszmélt fel, mikor valamiféle hang ütötte meg a füleit. Ha toronyból hangzott volna, tüzet jelentett volna; de mivel az udvarban hangzott, még sem azt hirdette. S nem is a harang érce adta: tompán zúgott fel először, azután gyorsabban

követte egyik után a másikat. Most már megismerhette mindenki: a falu nagy dobja volt. Nemcsak háza, de kenyere is odalesz annak, kinek udvarán az hangot ad.

Finta Lőrinc jelt adott kocsisának, s a lovak toporzékolva állottak meg. Éppen beláthatott a pitvarajtó elé az udvarba. Halomban hevert ott minden: ágy, székek, asztal, edények, ruhák, dézsza, teknő, vályu s hallatszott a monoton szóbeszéd: egy . . . kettő . . . három . . . senki többet érte? . . .

A pitvarajtóban magas termetű, marcona tekintetű férfi állott. Kopottas ruháján, egész magatartásán meglátszott, hogy nem sokat ad magára. Arca dult vonásából, tévete tekintetű szeméből, melyekben csak néha villant fel egy-egy vad, tüzes sugár, észre lehetett venni azonban azt is, hogy nem annyira a nyomor, mint inkább a rendetlen élet, a sok szesz ital tették tönkre, dobták oda a lejtőre, melyről egy lépéssel még vissza lehet térni, de melyről egy lépéssel a mélybe is lebukhatik, kit sorsa oda sodort.

Mellette karcsu termetű, fiatal asszony sirdogált. Arcát nem lehetett látni, mert elfödte keszkenőjével, hogy könyeit fölzsáritsa. Zokogásába belevegyült a dob lassu szava s az a már százszor ismételt kiáltás: „ki ad többet . . . senki többet?” Vevő alig

egész vonalon, hadd sütögessék el rakéta-készletüket úgy az osztrák, mint a magyar politika szinfaltologatói, biz az ugyis csak hiába esik; mert még a bécsi burgzsandárok is megmosolyogják azokat a tüntetés-szerű kirohanásokat, a melyeket osztrák és magyar komédiások intéznek egymás ellen. Ott nagyon jól tudják, hogy az A. E. I. O. U. szelleme uralkodik még ma is, annyi sorscsapás után és a legkisebb bécsi gyermek is tudja e szavak jelentőségét, mely különben annyit tesz, hogy „Austria erit imperium orbis ultima.“

Különös egy játék az a politika. Ime, egyszerre Bécsből dicsérgetni, magasztalni kezdik a mi gazdasági föllendülésünket, a fejlődésünket az iparban, közvagyonosodásban, a mi csak mind arra való, hogy magunk is sokaljuk meg a nagy jólétet, melyben dúskálunk és így tegyünk újabb engedményeket — hisz gavallér nemzet vagyunk — annak a szövetségesnek, a ki tervszerűleg kizsákmányol bennünket és a kinek tiz esztendőnkint átlag ezer millióval robotosai vagyunk.

Bizony undor fogja el a magyar közgazdasági viszonyok ismerőit annak a perfid zajongásnak a hallatára, a mely áthallatszik a Lajthán túlról és a melyet a mi kitartott és baksisért üvöltő lapjaink elég lelkiismeretlenül úgy sietnek kommentálni, hogy hangulatot csináljanak a vámközösség mellett és engedményeket tegyenek az osztrák kizsákmányolási törekvéseknek.

A világ csak hangulat, a politika pedig csupa komédia.

H i r e k.

Pécs, 1895. december hó 20.

A bevádolt idő.

Személyek:

Vádhatalóság: (Aszott képű, sovány alak.)

Bíró: (Alacsony, gömbölyű termet, nagy homlok.)

Idő: (Görnyedt alak, kiélt arc, kancsal szemek.)

akadt egy pár. Potom áron minden az árvereztető kezén maradt. Az pedig senki más nem volt, mint a falu korcsmárosa. Ott sürgött forgott a silány portéka között, hol a siró asszonyt csitítva, hol a báméskodókat korholva, hogy mért tájták a szájukat hiába, ha nem vesznek, hol meg magában beszélve.

— Ugyan ne sirjon már, Erzse lelkem. no. Hiszen nem tehet maga arról, ha olyan iszákos életpárral verte meg az Isten. De csak én se hagyhatom a pénzem. Szegény embernek minden garast meg kell őrizni. Hajh, hajh, pedig minden a nyakamon marad, mikor árulom én ki ebből Péter adósságát? Hogy ez a báméskodó csöcselék még egy fakanalat se tud megvenni?! Persze, majd vennék, ha ingyen adnák!

S ezzel megfog egy piros virágokkal befestett oldalú bútort, a melyben valamikor kis csecsemő szunyadt s felemeli a közel állók előtt.

— No hát ezt a bölcsőt ki veszi meg, asszonyok, emberek? Hiszen erre minden háznál van szükség. Két forint . . . ki ad többet? . . .

E percben elkiáltotta magát az az alak a pitvarajtóban. Valami káromkodással vegyes ordítás volt a mit szolt:

Bíró: Mire nézi ön a napot, fiatal ember? Ön úgy látszik, sokat léhaskodik, azért nincsen rendben a szénája? Vagy mi dolog az, hogy juniusból északnyugati szelet csinál és bepillezik a viz, novemberben májust játszik, decemberben pedig áprilist?

Idő: Szórakozottságom okozza a zavart, a szórakozottságomat pedig a tépelődés. Mert tapasztalásból mondhatom, akárhogy rendezem is a dolgom, önök, emberek, soha sincsenek velem megelégedve. A téltől fáznak, mert a fagy elviselhetetlenebbé teszi a nyomort, az esőtől irtóznak, no persze nem szeretik a locs-pocsos időt. — így titulálnak akkor önök engem — tiszta idő kell, de akkor jön a gazda az ő nagy keserűségével, hogy nincs hó a vetésére. Békességet akarok: „Hát egyszer fádom, máskor lánggal égek.“

Vádhatalóság: Megrögzött fiatal ember. Ön úgy hazudik, mintha könyvből olvasná. Az emberek soha nem teljesíthető gyarló kívánságaival akarja takargatni a saját nagyszabású gyarlóságait. Ön tudja a szolgálatot s úgy tesz, mint a rossz cseléd, akinek már mindegy, akármit mondanak is a hebehurgya munkájára. Ön készakarva összezavarja az évszakokat, mint ahogy összezavarja a hamis játékos a kártyákat. Ma például reggel: tél volt, délből: tavasz, este pedig: ős. Vádolom önt csalással és szédelgéssel. Ajánlom a megbüntetését annál is inkább, mert hebehurgya magaviseletével tönkre teheti a milleniumi ünnepeket is.

Idő: (könyök között) Ne bántsanak, hiszen én elvégzem a kötelességem. — Ma reggel azért voltam tél, hogy kocsonya dolgában ne legyen szűkölködés; délből átvitortam tavaszszá, a szép asszonyaikat akartam megsétáltatni, este jöttem az esővel, mert eszembe jutott, hogy tavaly megsokalták a havat . . . (síró hangon). Ne bántsanak hát kérem, ne töltsék ki rajtam a haragjukat.

Bíró: Csak ne bölgjön kérem!

Vádhatalóság: Indítványozom, ha az idő tovább is rossz idő marad és nem váltja be a meteorológiai intézet jóslásait, amelyeket még sohasem váltott be, amióta meteorológiai intézet létezik: mondjunk föl neki és gondoskodjunk új időről . . . Ajánlom, küldessék ki a bíróság részéről négy tagú albizottság, mely az új idők megteremtésének tárgyában véleményes javaslatot terjeszzen elő.

Idő: (letörli könyeit, mosolyog.) Ön új időt akar? És ezt az új időt emberekkel akarja előkészíttetni. Kijelentem önnek, hogy ez a szándéka teljesen sohasem fog sikerülni.

Letedd azt, te esaló, mert különben . . .

És mielőtt valaki megakadályozhatta volna, felkapott egy kezeügyébe eső fejszét, melylyel néha napján fát vágni járt s meglöbázta azt teje felett. A báméskodók serege sikoltva szaladt szét. Mindjárt ember halál lesz itt . . .

S a mint a feldühödött ember egyet lépett, egyszerre csak kiesett kezéből a gyilkos szerszám, karja lehanyatlott, ő maga pedig megtántorodott s arca bukott a porba.

Jajgatva sikoltozó felesége már csak merev testére rogyott le. Megütötte a szél.

Ekkorra már Finta Lőrinc is bent volt az udvarban. S az általános riadalom után, mikor a nép egy része az alélt asszonyt ébresztgette, mások meg a halottat vitték be a házba, Finta Lőrinc oda ment a megrémült korcsmároshoz. Egy-két szót váltott vele, s nemsokára ott hagyta az udvart a falu nagy dobja. S a zsidó maga segített legbuzgóbban behurcolni a házba a silány portékákat Finta uram kocsisával együtt, s mindenkinek elmondta:

— A Finta nemzetes úr mindent kifizetett, mindenért jót áll . . . Óh az az alélt tekintetes úr . . . óh az a derék, jó nagyságos ur! . . .

Megpróbálták már ezt sokan, de a kísérletezés mindmegannyi meddő harc volt, amelyben a kísérletezők buktak el.

Bíró: (öblös, komoly bangon.) Kijelentem önnek nyomorult, hogy mi sohasem leszünk önnel megelégedve . . .

Idő: Engem ugyan elítélhetnek, ócsárolhatnak és szidhatnak, de én is kijelentem, hogy nem tudok más lenni, mint aminek neveltek. Csak egy esetben változhatom meg s akkor határozottan ígérem, meg lesznek velem elégedve. Sugják meg a meteorológiai intézetnek, hogy igyekezék hozzám simulni, lesse el az én külön törvényeimet s akkor sohasem csalhatom meg önöket, még ha akarom is.

Uriel.

Napirend 1895. december 21-én.

Naptár: szombat, dec. 21. — Róm. kath.: Tamás apostol. — Prot.: Tamás. — Görög-kel: (dec. 9.) Bold.-A-fogant. — Zsidó: Sabbat. — Nap két 7 óra 50 perckor. — Nyugszik 4 óra 07 perckor. — Hold két 11 óra 05 perckor. — Nyugszik 9 óra 36 perckor.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: Kornevilli harangok, operette.

— (A Pécsi Kereskedelmi Ifjúsági kaszinó) 1896. évi január hó 12-én délután 2 órakor évi rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Titkár évi jelentése. 2. Pénztárnok évi jelentése; mérleg bemutatása. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Esetleges indítványok. 5. Tisztikar és választmány leköszönése. 6. Szavazatszedő bizottság kijelölése; új tisztikar és választmány megválasztása. Indítványok csak úgy vétetnek tárgyalás alá, ha ezt a jelenlévő tagok fele elhatározza. (Alapszabályok 23. §) Tagsági díjjal hátralévők szavazati joggal nem bírnak. (Ugyan-e §)

— (Restauráció Zalában.) Zala vármegyében a vármegyei restauráció tegnapelőtt ment végbe. Az élénkség igen nagy volt, mert 382 bizottsági tag adta be szavát. Izgatottság csak a főjegyzői és a csaktornyai főszolgabírói állás betöltése körül támadt, a hol a két párt erősen mérte össze fegyvereit. Alispánnak Csépan Károlyt választották meg újból; főjegyző Árvay Lajos lett nagy szótöbbséggel, Szmodics Viktor alsó-lendvai főszolgabíró ellenében; tiszti főügyész Thassy Kristóf, arvaszéki elnök

Finta Lőrinc már akkor messze járt fogatán. Bent pedig abban a szomorú, kis házban halott ura mellett ott sirdogált a fiatal asszony. Ajkai mozogtak, s imádkozott majd azért, ki ott feküdt az ágyon mereven, majd azért, ki megmentette őt a legnagyobb nyomortól s kinek jó-zivüése folytán most már nem kell urát a kórházból eltemetnie s maga sem hajléktalan, földönfutó többé.

* * *

A pasztorgyerek bámulatában még a kalapját is elfelejté megemlíteni, a mint Finta Lőrinc elhaladt a virágos réten legelésző nyája mellett, be az erdő felé. Régen is nem látta a gyereket urát künn a réten azzal a könnyű, rugalmas léptekkel, azzal a vidám, jókedvű arccal, azzal a büszke tartással végigmenni a páston, mint ma. Bársony kalapja hátra volt csapva feje bubjára, s homlokán a sűrű fűtökkel játszott a májusi szellő. Most nem nézett körül azzal a vizsgáló, kutató, szigorú tekintettel minden felé, mint szokott; csak ment egyenes léptekkel az erdő felé, vagy maga elé nézve, vagy fel a derült égboltra, s megengedve magának azt is, hogy egy egy virágot szakítson az ut mentéről s a fák alól elébe hangzó rigó füttyét utánozza.

Nos hát Finta Lőrinc e szokatlan jó-

Csesznák Sándor lett újból. Főpénztárosnak Marton Lászlót, alpénztárosnak Solyomi Tivadart választották meg. Első aljegyző Czukelter Lajos, II. od aljegyző Vízgy Géza, III. ad aljegyző Unger Lajos lett; a IV. ed aljegyzői állást nem töltötték be, mert nem volt rá pályázó. — A főszolgabírák a régié maradtak, csak a csáktornyai járás kapott új főszolgabíróként Kolbenschlag Béla eddigi szolgabírója személyében, ki 21 szótöbbséggel győzte le heves küzdelem után volt princípálisát. Érdekes a dologban, hogy a megye papsága, mint egy falánk szavazott Kolbenschlag ellen, mert nem tudják neki elfelejteni, hogy az utolsó csáktornyai képviselő-választás alkalmával ő kísértette a határra a néppárt ágilis főkortesét, Premus érseki titkárt. — A leköszönt volt főjegyzőnek, Gózonny Lászlónak, ki osztálytanácsossá és a volt aljegyzőnek, Bóty Lajosnak, kit a múlt héten Zala Egerszeg polgármesterévé választottak meg a leköszönt Kovács Károly helyébe, végül a 30 évi szolgálata után nyugalmába vonult Vranits Károly volt főbírónak érdemeiért a közgyűlés jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

— **(A vándor művészkedés.)** Egy irás jött most Pécs hatóságához, melyben a belügyminiszter a szabadipar szerint üzött vándorművészkedést is megrendszabályozza egy kicsit. Ezer esztendő után rájöttek arra, hogy a vándorló ének és zenebandáknak adott engedélyekkel gyakran visszaélnék, ennek elejét akarja venni a miniszter azzal, hogy az engedélyt szorosan a kérelmező személyéhez köti. Azt kívánja tehát a miniszter, hogy a hatóság ezután, ha valamely hasonló kérvényt közvetít a miniszterhez, az engedélyt kérő egyén személyazonosságáról szóló adatokat is pontosan közölje, milyen a szeme, az orra, a szája stb. De azt nem kívánja a miniszter, hogy a kérelmező művészetének értékéről is csatoljon fel a hatóság bizonyítványt.

— **(Elhagyta a családját.)** Roszszul ment a dolga Sándor Péter szakadathalagos kőművesnek a nyáron. Nem kapott munkát a családjának alig tudta megszerezni a mindennapi kenyeret. Szent István napján tehát azzal bucsuzott el a feleségétől és két kis gyermekétől, hogy felmegy Budapestre munkát keresni és onnan majd küld pénzt haza, a miből az asszony a gyerekeivel elődegei lehet. El is ment és a felesége várta reménykedve, hogy majd kap tőle segítséget addig pedig saját véres verejté-

kével kereste meg a maga és két kis gyermeke számára a mindennapi betevő falatot. Hanem elmúlt egy hét, két hét és Sándor Péter még csak hírt sem hallatott magáról, még csak azt sem írta meg a feleségének, hogy hol van és kapott-e munkát. Az asszony várt reménykedve majd egy, majd hosszú két hónapig s aggodalma végre is oly erős lett, hogy jelentést tett a gyönki szolgabíróságnál ura hosszú hallgatásáról, mert azt sem tudja, hogy él-e, hál-e a férje a nagy Budapesten. Es most körözik Sándor Pétert, a ki elhagyta a családját a most nem hallat hírt magáról.

— **(Gyászjelentés.)** Az öngyilkos Ruzsaw Nándor haláláról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Özv. Ruzsaw Jánosné saját, valamint gyermekei János és Ilika mélyen szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett felejtethetlen kedves gyermek és testvér Ruzsaw Nándor folyó 1895. évi december hó 19-én déli 12 órakor, rövid szenvedés után életének 17-ik évében történt gyászos elhunytat. A halott földi maradványai f. évi december hó 21-én délután 4 órakor fognak a budai külvárosi temetőben lévő halottias házban becsenteltetni és onnét ugyanott a közsírkertbe lévő családi sírboltba örök nyugalomra elhelyeztetni. Pécsen, 1895. december hó 19. Nyugodjék békében.“

— **(A hadsereg köréből.)** A királyi házi Bethner Vilmos altábornagyot, a 31. gyalog hadosztály parancsnokát, ezen szolgálati átlomásától való fölmentése mellett, pótlóvezési felügyelővé nevezte ki; továbbá lovag Millinkovics Tivadar altábornagynak, saját kérelmére, várakozási illetményével való szabadságolását elrendelte; végül conte Corti alle catene Hugót, a Frigyes főherceg 52. sz. gyalogezred parancsnokát, a 67. sz. gyalog dandárparancsnokává, és Pános Alajost a Lajos Viktor főherceg 65. sz. gyalogezrednél, a Frigyes főherceg 52. sz. gyalogezred parancsnokává nevezte ki.

— **(Zichy Jenő gróf utja.)** Lapunk legutóbbi számában már szoltunk Zichy Jenő gróf második utjáról. Tegnap kezdte meg Zichy gróf ezt az utazást: a maiusi utazás társaságából, a melynek Vosinszky Mór régész, Balint Gábor nyelvész, Szadecky Lajos történész és Tschellingarian Jakab író voltak a tagjai, most csupán Tschellingarian marad a gróf kíséretében, mert a mostani ut nem kíván olyan nagy munkát, mint az

első. A mostani utazás főcélja két ősi törzsbeli által lakott falu tanulmányozása, kiknél ép olyan fegyvereket, eszközöket s ökszereket s ruhákat találtak, emilyeneket a régi magyarok használtak. Zichy gróf utvonala a következő: Budapest - Lemberg - Varsó - Kiev, Odesza - Tagasok - Roszítov, Nalicsik, Negkop - Jokaterinodár - Wladikaukázus - Tiflis. Innen be Kis-Ázsiába, a mosakánokhoz, majd az előbb említett két ősi faluhoz. Viszafelé ismét Pétervárnak veszi útját, hol Zichy Jenő gróf a cárnál ismételt megköszöni a kutatásai iránt tanúsított jóakarát. Zichy gróf újabb kutatásai elé élénk érdeklődéssel néz az egész magyar közönség s a külföld tudós világa — bármennyire támadja is a magyar tudományos akadémia s bármily közönnnyel nézi is ez a jeles intézet Zichy gróf fáradozásait, talán épen azért, mert a magyar nemzetre tartoznak-e fáradozás eredményei. Az akadémia duzzoghat, minden magyar ember szerencsekívánatai kísérik Zichy gróft fontos, komoly célt követő útjára.

— **(Féltékeny szobacica.)** Tegnap este úgy kilenc óra tájban a malomutca végén egy ház kapujában egy magyar királyi közlegény, még pedig sarkantyus csizmában, enyelgett egy megtermett leányzóval. A leányzó kövér vala és Németbólyból jött (de nem lovon), hogy itt Pécsen megtanuljon magyarul — szeretni. Ugy látszik, hogy most is leckeórát vett a huszártól és igen szorgalmasnak, szerfelett tanulónak mutatva magát. Egyszerre fent a ház emeletén, épen a kapu feletti ablak nesztelenül kinyitott és kihajolt rajta egy kis fruska, a ki a mellett a megtermett leányzó mellett mint szobacica segített vele egyetemben a nagyságát haragítani. Egy ideig csak szép csendesen figyelgette a lent álló szerelmes párt s mikor kivehetette a huszár szavát, szívét a kezével igyekezett csittítani. Hah, ez a Kerekes Peti, a hűtelen! szavakat sziszegte s aztán tért fordult egyet és megint megjelent az ablaknál. Lepillantott, jól megnézve, hol áll a szeretkező pár s aztán — egy loccsanás volt hallható s jéghideg vizár zúdult a magyar királyi közlegény nyakába. Egy halk sikoly, egy katonás miatyánk, meg egy kacaj hangzott fel az est csendjében s fent az emeleten becsapódott az ablak, lent a földszinten becsukták a kaput, kint az utcán pedig a leöntött szerelmes legény sietve sietett fedél alá, hogy megszáradjon.

Egyszerre figyelve áll meg. Körülnéz a félig homályba borult fasorok közt s egy hatalmas tölgy oldala mellett két alakot pillant meg. Az egyik nő, a másik férfi. Háttal állnak feléje s élénk beszédet folytatnak. A kíváncsiság közelebb viszi s hallja is, a mit beszélnek:

— Ez utolsó szavad, Mari? kérde a férfi, izgatott, heves hangon.

A nő nem felel. Neve azonban még ott cseng Finta Lőrinc fülében s vonja, huzza közelebb.

A férfi tovább beszél.

— Igy hát hiába vártam utánad évekig?! Hiába irgalmaztam, mikor urad durvaságai s bántalmazásai elől szerelemért sóvárgó szívvel karjaimba hajtott a sors? Pedig akkor olyan könnyen hatalmamba ejthettek volna s aztán, ha nem lett volna szívem, oda dobhattalak volna a gyalázat sarába. De vártam, mert tudtam, hogy ez a korhely nem viheti sokáig. S most ime, mikor megszárdultál tőle, megcsalsz és elhagysz engemet is.

Finta Lőrinc nem lépett már közelebb. Hallott és látott már mindent. Nem tudott mozdulni, még csak a száját sem bírta felnyitni, hogy rájok rivaljon azokra ott. Közel volt hozzá, hogy megüti a guta.

kedvének meg van a maga oka. Mostanában mult egy éve, hogy abban a faluvégi kis házikóban emberhalállal végződött az a kótyavetye. A fiatal özvegy, mikor elíratta az urát, nem esett ám kétségbe szerencsétlensége miatt, mint sok más. A kis házikóból nem kellett kimennie, butorait, kevés élelmi szerét mind visszaváltotta Finta Lőrinc, sőt még tanácsesal, jó szóval, segítséggel is szolgált neki, ha szüksége volt rá. S mert e miatt ismeretségek barátsággá változott, a faluban csakhamar rebesgetni kezdtek vala mit. Hogy Finta Lőrinc belebolondult a kis menyecskebe, azért segíti, istápolja olyan nagyon s csak szerelmet kér cserébe.

Volt is valami a dologban. Az, hogy Finta Lőrincet csakugyan megejtette a menyecske két szép szeme, mosolygós szája, rózsás arca, karcsu termete, a ki különben mindig úgy bánt vele, mint az igazi hálas lélek jöltevőjével, a leány atyjával szokott banni.

Hanem tegnap, igen tegnap, megtörtént a nagy támadás, Finta Lőrinc megkérte a szép özvegyasszonyt magának feleségül. A választ majd csak holnap fogja megkapni, de tudja előre is, hogy kedvező lesz; hiszen örömeiben sirt az a kedves teremtés, s csak, hogy lecsillapulhasson, hogy hidegen is meg-

gondolhassa a dolgot, azért kért egy napi halasztást.

Ezért van olyan jókedve Finta Lőrincnek. Ugy, hogy mikor az erdőbe beér, szinte szeretne nótára gyujtani.

Esteli alkony kezdi megszállni a tájat. Hanem azért még szól a lombok alján a füllemüle, füttyül a pinytőke és a csiz az ágakon, s vadgalamb bug, harkály kalapácsai a kellemes karének hangjai közé. A fák lombjain csak félig hatol már át a nyugvó nap fénye; leülnek a nyíló virágokra a röpke pillangók pihenni, megcsillan a fűben a szentjános-bogár kékeszöld színe.

Még a boldogtalan ember szíve is megnyílt itt, e csodaszép magányban, hát még a boldogé mily gyönyörben részesül! Látszik ez Finta Lőrincen is. Csak halad bentebb az erdőbe, s arcára kiül a boldogság, a mit gondolatai szűnnek. Igen arról gondolkodik, hogy milyen boldog lesz holnap ilyenkor; hogy végre megtalálja azt, kit igazán szeret, s kinek oldalán igaz örömet találhat. Ah, milyen gyönyör lesz majd keblére ölelni, karjaiba zárni s övének, gyermeke anyjának hívni! Mert nem fog már kihalni családja, az Ég meg fogja áldani utóddal, a kit derék emberré, jó hazafivá, igaz polgárrá nevel majd, diszeül a Finta névnek...

— **(Ujmódi szöktetés.)** Tróger Jancsi most szabadult fel Miklós napjára egy balokány-utcai becsületes lábtyüművésznél, minekutána teljes hosszú három évig hordta a cairizt és állt naponkint barátságtalan érintkezésben a lábszíjjal. A felszabadulásnak pedig azért örült a legjobban Tróger Jancsi, mert most már nem tartotta légből kapott reménykedésnek azt a vágyát, hogy a májster huszonöt tavaszt ért, de az ő tizenhét éves szívének a legszebb lányát megkaphatja — majd — feleségül. A dologban csak az volt a bökkenő, hogy Jancsi nem szölt szerelméről még szíve bálványának sem és az nem tudhatott mitsem az ujdonsült legény nagy szerelméről. És így nem csoda, ha elfogadta egy ötvenéves özvegy ember kezét s már meg is határozták a lakodalom napját a farsang első vasárnapjára. Tróger Jancsit ez igen leverte és elhatározta, hogy megszökteti szíve titkos aráját. Tegnap reggel aztán hiába keresték Jancsit; nem volt sehol. De vele eltűnt a májster ur lányának a fehér cicája is, a mit úgy szeretett, hogy senkit nála jobban. És nem tudott hova lenni a vesztesége miatt; sirt, siratta — de nem Jancsit — hanem az elveszett fehér cicát. Ma aztán megkerült a fehér cica. A nyakán egy cédula volt s azon ez az irás: „Azt hittem, hogy utánna tecik szökni a cicának, hogy boldog legyen velem. De nem tete, hát visszahoztam. Én elmegyek világgá. Jancsi.”

— **(Hadastyánok mulatsága.)** A baranyamegyei hadastyánegyesület január hó 18-án a Scholz-féle sörcsarnokban táncvigalmat rendez. A zenét a mulatságon Rác Gusztai zenekara fogja szolgáltatni. A meghívók legközelebb szétküldetnek e mindenestre sikerültnek ígérkező mulatságra.

— **(Tolvaj rokon.)** Brestyák Zsófi, felsőputurla utca 24. szám alatti lakosnő ma jelentést tett a rendőrségnél, hogy távollétében a lakásáról három darab párnája elveszett. A rendőri nyomozás csakhamar kiderítette, hogy az ellopott vákosok egy zálogházban vannak, s a ki elzalogosította őket, senki más, mint a megkárosított nő rokona, Kirschner Károly, egy fiatal legény, a ki a párnákat a nyitvahagyott szobából a nő távolléte közben kilopta s azonnal ment velök egy zálogházba s az ott értök kapott pénzt elmulatta. A tolvaj rokon ügye a bírósághoz kerül.

— **(A kath. legényegylet)** a Vigadó termeiben január hó 18-án zártkörű táncmulatságot rendez.

Most megszólalt a nő. Az ő szavait is hallani kellett Finta Lőrincnek.

— Szerettelek s szeretlek most is, Ferenc, de az a nemes ember engem a nyomortól, a gyaláztattól mentett meg s most tőlem várja boldogságot. Ha száz életem volna is még, mind feláldoznám neki.

— Igenfeláldoznád, mert szereted a jólétet, a pompát. Feláldoznád, mert talán most is szeretője vagy neki. Hiába, a rózsának néha jobb a dér, mint a harmat, s az asszony inkább választ öreget, mint fiatal, mert mellé még választhat magának többet is tetésze szerint.

— Ne káromolj! sikoltott erre az asszony, s Finta Lőrinc látta, hogy felemeli puha kis kezét s arcába csap vele gyaláztatójának. De a következő pillanatban már ájultan rogya egy korhadt fatörzsre, ha oda nem rohanna hozzá s karjaiba fel nem fogná.

S mikor magához tér Finta Lőrinc, megfogja azt a kis bosszuálló jobbot s a férfi kezébe teszi.

— Csókold meg ezt a kezét, a mely téged is leajtott a gyanuért. S aztán becsüld meg ezt az asszonyt, mint örök üdvödet.

A férfi csókkal árasztotta el a kis kezét. A nő pedig mosolygott hozzá boldogan.

— **(Zsidó községi bíró.)** Érdekes tanujelét adta Hedrahely, somogy megyei nagyközség a szabadelvűség, testvériség és egyenlőségnek, amidőn f. hó 12-én, jöllehet a lakosság $\frac{4}{5}$ része ev. ref. vallású, a zsidó vallású Wollák Albertet választotta meg — egyhangulag — községbíróvá. Ezáltal ezen virágzó község bebizonyította, hogy az emberben nem a vallást, hanem a tehetséget és érdemet akarja jutalmazni.

— **(Egy munkás balesete.)** Barcatelepről írják lapunknak: Baleset érte tegnap délután Örgörán Ferenc napszámost. Midőn hajókirakás közben egy zsák liszttel a vállán a partra akart menni — az esős idő következtében a járódeszkák sikosak lévén — megcsuszott és terhével együtt alázuhant, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a 100 kg. súlyú zsák liszt mellére esett és ezáltal belső sérüléseket szenvedett. Jajgatására megremült társai a szerencsétlen segítségére siettek és felvitték a Drávafélszerbe. Addig is, míg orvos érkezett, neki az első segélyt nyújtották. A helyszínre érkezett dr. Siklósi a súlyosan sérültet haza szállította és gyógykezelés alá vette. Az esetről a jelentés a hatóságnak megtéetett.

— **(Kidobták egy nóta miatt.)** Tegnap este nyolc óra tájban egyik pályautcai kocsmából hangos szóváltás verődött ki az utcára. Lapta András napszámossai volt ott baja a kocsmárosnak, még pedig egy kis adósság miatt. Lapta mikor bement a kocsmába, alighogy leült a kerek asztal mellé s még nem is rendelt semmit, a kocsmáros már is e szavakkal lépett elébe: „Fizessen kend!” Lapta András egy nagyot nézett s úgy tett, mint a ki nem érti a dolgot. A kocsmáros aztán megmagyarázta neki, hogy tegnap adós maradt a pohár bor árával, a mit megivott; ma hát ő nála nem iszik addig, míg az adósságát meg nem fizeti. Lapta András azonban nem az az ember, a kin egyhamar ki lehet fogni. Ha nem adsz bort, te borkeresztelő, gondolta magában, bor nélkül is mulatok. És elkezdte dalolni azt a régi nótát, a melyik így szól:

„Az adós, az adós:
Kinek a gatyája gyócs;
Lám az enyim nem gyócs,
Nem is vagyok adós . . .
Az adós, az adós:
Kinek a gatyája gyócs!”

Ezen a nótázáson aztán annyira felháborodott a kocsmáros, hogy nyakon ragadta Lapta Andrást és kitétte a szűrit az utcára, de úgy, hogy olyan cigánykereket vetett, a mi dicséretére vált volna bármely füstös purdénak is. Szegény Lapta feltápaszkodott s tovább cihelődött a tetthelyről, rekedten kiáltva bele az ójbe:

„Lám az enyém nem gyócs,
Nem is vagyok aadós!”

— **(Fodrászok bálja.)** A pécsi fodrászfűsűs a farsang elején, jövő hó 9-én tartja táncmulatságát a Vigadóban.

— **(Razzia.)** Az éjszaka a rendőrség Kovács ügyeletes rendőrbiztos vezetése alatt razzit tartott, azonban csak kilenc lakás és helynelküli kétes existenciát fogtak össze, kiket illetőségi helyükre fognak toloncolni.

— **(Elveszett postai szállítólevelek.)** Kaizer Henrik puskaműves három darab postai szállítólevelet vesztett el, melyek patronokról szólnak. A becsületes megtaláló adja át a szállítóleveleket a rendőrségnek.

— **(Megnagrott csirkefogó.)** Az éjjel a kálvária utca egyik házában nagy csetepaté volt. Az egyik lakó úgy éjjel fel arra ébredt fel, hogy kint az udvaron járkál valaki. Először azt hitte, hogy a házbeliiek közül talán kedve támadt valamelyiknek sétát tenni az esős ködben, de aztán mégis kissé furcsának találta ezt a különös pasz-

ziót és felkeltvén szép csendesen a feleségét, lassan kihatólt a konyhába és suttogva keltette fel a közös konyhában a másik lakót, tudtára adva, hogy tolvaj jár az udvaron. Ezek is felkeltek s így a két férfi, két asszony, ki bottal, ki seprűvel, ki baltával, ki meg fokossal felfegyverkezve, lámpavilág mellett kilépett az udvarra. Ép e percben tette be valaki a tyukól ajtaját és egy megvevő mozdulattal akart onnan tovább vonulni, mint a ki nem talált, a mit keresett és most másfelé néz prédáért. Hanem nosza, a felébredt és kirukkolt háznép se volt rest és látván, hogy a tolvajnál még csak egy rozadás revolver sincs, rátámadtak jó messziről és kezdték bekeríteni, előre forgatva feléje a botot, seprűt, baltát, fokost és éktelen szitkokat szórva a toprongyos alak felé. Az egy darabig nézte a közeledő ellenfeleket, aztán odaugrott a kerítéshez s felvetette magát rá s mielőtt eltűnt volna a sötétben, így szólt vissza:

— No nézd, még nekik áll felebb. Pedig csak egy döglött tyuk sincs abban a ketrecben!

— **(Tüzoltó-bál Sellyén.)** A baranya-sellyei önkéntes tűzoltó-egyesület január hó 11-én a nagyvendéglő termében pénztára javára zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidij személyenkint 1 korona. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak.

— **(Árokpárti veszekedés.)** Tegnap érdekes kis csetepaté játszódott le a Puturla-utca felső végén tátongó árokpártján, a Hamerli-féle pajta mellett. Két asszony, két leány és két dühös fiatal ember kapott össze valami szívbéli kaland esete miatt. Az eleinte szelid szóváltást hevesebb vita követte, majd pedig az érvek tettelegességben nyilvánultak, pofozkolódtak a némberek, a lovagiatlan legények pedig az asszonyokat tépázták, míg végre a dulakodásnak az lett a vége, hogy az összes személyzet a sikos partról a kiszaradt s immár vízmentes árokba zuhant, komolyabb sérülési következmények nélkül. A párbajozó felek ezzel otthagyták a csata színterét s hogy nem békültek ki, több mint bizonyos.

— **(Az asszonyi panasz eredete.)** Ki van találva, honnan ered az ősrégi asszonyi panasz. Kitalálta egy pécsi asszony és ezt a nagyjelentőségű köztörténeti fölfedezést így adja elő:

Mikor Eva és Ádám jóízűen megették az almát és ezen kellemes, de tilos élvezetért kiparancsoltatának a paradicsom nevezetű hálószobából, így szólt Ádám a párjához:

— Jer, édes anyjukom, mennünk kell innét. Éva habozott és kijelentette:

— Nincs ruhám, a mit felvegyek.

Csodálatos, hogy ez nincs meg az ősrégi írásokban, holott az ember történetének kezdeté óta általános használatban van.

Művészet, irodalom.

○ **Postai tarifák.** Ily című közhasznú füzetes vállalatot szerkeszt és ad ki Klebersberg Géza, m. kir. posta és táviradsegédtiszt Budapestben, a kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumban. A füzetes vállalat úgy a mozgó- és stabil postahivatalok, valamint a nagy közönség számára tartalmazza a postai tarifák körében negyed, illetve fél-évenként beállt összes változásokat és megismertet bennünket a postai tarifák minden nap szükséges, közhasznú tudományával. A füzetek minden január és júniusban teljes, április és október hónapok közepén pedig pótlék alakban jelennek meg s előfizetési áruk egész évre 1 frt. Megrendelhető bármely postahivatalban.

T a n ü g y.

(Az ujjalakított Néptanítók Lapja.)
A kormány hivatalos tanügyi közlönye, melyet 15.000 példányban ingyen küldenek meg az ország tanítóságának, 1896. január 1-től kezdve szerkesztőt cserél. A „Néptanítók Lapja” felelős szerkesztőjévé a közokt. miniszter, mint halljuk, Ujváry Bélát, a soproni állami főreáliskolai rendes tanárt s a tanügyi bizottság tagját, az ismert író és tanfériut nevezte ki. Ujváry a régebbi hírlapíró gardához tartozik; volt belmunkatársa a „Hon”-nak, majd az „Ellenőr”-nek, párisi levelezője a „Nemzet”-nek, szerkesztette 1873-ban a bécsi kiállítási lapok magyar kiadását, majd 1880-ban a „Külföld” című tudományos folyóiratot. A „Néptanítók Lapja” szerkesztésében dr. Göz József mint segéd szerkesztő, Péterffy Sándor, Lakits Vendel és György Aladár mint főmunkatársak fogják támogatni. Tanítói körökben nagy bizalommal néznek az új szerkesztőség működése e.ö. A lap újévtől kezdve illusztrációkat is fog közölni.

Törvénszék.

§ Halálos baleset. Ez a minősítés lett az eredménye annak a végtárgyalásnak, melyet a pécsi kir. törvénszék büntető osztálya ma délelőtt tartott meg Körösz József pécsi építész ellen, kit gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt helyeztek vád alá. Ez év március 23-án történt ugyanis, hogy a Battyányi-laktanya egyik épületének lebontása közben Jakubovits János napszámos leesett, egy ötfélméter magas falról és olyan súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy egy óra múlva meghalt. A halállal végződő baleset pedig úgy történt, hogy a tető lécezet lebontása végett a padlásra felküldött napszámosok között ott volt Jakubovits is, a ki mikor felértek a padlásra, annak jobb oldalára ment, s a hol a tető már egészen le volt bontva s a hol neki semmi keresni valója sem volt. S a következő pillanatban a fal megcsuszott vele s ő lezuhant a magasból az utcára s ott maradt félholtan. A rendőrség képviselőjében rögtön a helyszínén termett Reeh György alkapitány és vele Péter Ferenc építész-mérnök s az esetről felvették a vizsgálati jegyzőkönyvet, majd a haldokló munkást kocsin lakására szállították, a hol mire orvosi segély érkezett, már kiszenvedett.

A ma megtartott végtárgyaláson úgy vádolt, mint a tanúk egybehangzó vallomásából, valamint a szakértő véleményéből kitűnt, hogy Körösz Józsefet felelősség a halálos balesetért egyáltalán nem terheli, mert helyette a munkánál Sieflich Nándor munkavezető pallér intézkedett. De nem vonható vád alá Sieflich sem, mert bebizonyosodott, hogy Jakubovits ott járt, a hol nem kellett volna — mint a nóta mondja — a hol egyáltalán semmi keresni valója, munkája nem volt, s így saját vigyázatlansága okozta halálát. Ez alapon Nagy Géza dr. kir. ügyész a vádat elejtette; a kir. törvénszék pedig (Varga Nagy István elnök, Bajnovits József és Koszér János szavazó bírák) szintén az ügyész állás pontjára helyezkedve, vádolt Körösz Józsefet a vádbavett gondatlanságból okozott emberölés vétsége alól jogérvényesen felmentette.

§ Hivatalos divat Hosszú-Hetényben. Érdekes és komikus jelenetekben sem szűkölködő végtárgyalást tartott ma délelőtt a pécsi kir. törvénszék büntető osztálya. Bíró János és Felső Bocz János hosszú hetényi lakosok álltak a kir. törvénszék előtt megvesztegetés vádjával terhelve. A végtárgyalásra pedig a következő kriminális eset adott

okot: Még 1893-ban történt, hogy nevezettek Hosszú-Hetény község pénztárosai voltak s ilyen minőségükben a koldusbíró 5 frt évi fizetésből 50 krajcárt és Marczai Mátyás községi csósz béréből két alkalommal egy-egy forintot lefoglaltak, illetve azt ajándékba az illetőktől elfogadták. S a községi segédjegyző, ki e dolgot tudta, mikor a pénztárosokkal összeveszett, s azok feljelentették a főszolgabírónak, szintén feljelentést tett ellenük azért, hogy meghagyták magukat vesztegetni. A főszolgabíró hivatalból üldözendő vétséget látván a dologban, áttette az iratokat a pécsi kir. ügyészséghez s nevezettek vád alá helyeztetvén, ma tartotta meg ügyükben a végtárgyalást a kir. törvénszék. A végtárgyaláson kitűnt ugyan vádoltak némi nemű bűnössége, de nyilvánossá lett az is, hogy Hosszú-Hetényben már az ügy divat, hogy — mivel a pénztárosok nem kapnak hivatali fizetést — ha valaki pénzt vesz fel a községi pénztárból, hát kutyakötelessége megajándékozni a pénztárosokat, a kik azt neki kifizetik. A furcsa divat ugyan nem mentette meg vádoltakat a megbüntetésről, de a kir. törvénszék mégis igen enyhén ítélte felettük, tekintetbe vévén a sok enyhítő körülményt. Felső Bocz Jánost 15 forint, Bíró Jánost, pedig 10 frt pénzbüntetésre ítélte s az ítélet jogerőssé is vált. Hihetőleg megszűnik ezután majd Hosszú-Hetényben ez a hivatalos divat.

Közgazdaság.

□ Az ez idel dohánybeváltás december 2-ika óta az ország valamennyi részében már folyamatban van. Az eddig beváltásra került anyag minőségileg nem valami kitűnő ugyan, de a dohányok kezelése és összeállítása a szigorubb követelménynek is nagyobb részt megfelel, s a termelők igyekezetéről és haladásáról tanuskodik. — Ez alkalommal felhívjuk a gazdák figyelmét arra a körülményre, hogy a jövő évi dohánytermelésre vonatkozó engedélyek iránti kérvényeket a törvény szerint december utoljájáig kell benyújtani az illetékes községi előljárásnál vagy polgármesteri hivatalnál.

□ Sertésszállítási feltételek. A főkapitány a keresk. miniszter rendeletéhez képest a pécsi sertéshizlaldába élő sertések szállításának feltételeit a következőben állapította meg: 1. A pécsi sertéshizlaldába sertéseket csakis oly helyekről lehet szállítani, melyekben a sertésekre veszélyes, ragályos betegség miatt zár nem áll fenn, továbbá ha a sertések ily helyeken legalább 10 napon át teljesen elkülönítve állottak s vasutrá való felrakásuk előtt törvényhatósági állatorvos által eszközölt vizsgálat alapján teljesen egészségeseknek bizonyultak. 2. A sertéstulajdonos a pécsi sertéshizlaldába szánt sertéseinek számát s az elkülönítés helyét az illetékes községi előljárásnak jelentse be s ezen adatokat, valamint az elszállítás napját s a használandó vészmentes rakodó állomás nevét az illetékes kerületi állami állatorvos s a pécsi rendőrkapitányi hivattal is előzőleg közölje. 3. Ha a sertések az elkülönítés tartama alatt más sertésekkel érintkeznek, vagy ha létszámukban változás áll be, ugyszintén ha időközben a szállításra kitűzött állományban betegedés vagy elhullás fordul elő, erről az előljáróság a törvényhatósági állatorvost, ez pedig a pécsi rendőrkapitányi hivattal a sertéstulajdonosoknak költségére táviratban azonnal értesíti s ilyen esetekben a sertéseknek a pécsi sertéshizlaldába leendő szállítása csak akkor engedtetik

meg, ha az illetékes állami állatorvos a fél költségére a helyszínén tartott vizsgálatot megállapította, hogy a felmerült körülmény a sertések kedvezőtlen egészségi állapotára gyanuokat nem szolgáltat. 4. Sertésekre szóló járatokat csak abban az esetben lehet a pécsi sertéshizlaldába irányítani, ha annak hátlapján a községi előljáróság igazolta, hogy a sertések tartózkodásának helyén sertésekre állategészségi rendőri zárlat nem áll fenn, továbbá, hogy az elszállítandó sertéseket 10 napon át az elszállításig külön tartották. 5. A sertések vészmentes vasuti rakodóhoz kocsin szállítandók. 6. Kiváló gondot kell fordítani a törvényhatósági állatorvosnak a vasuti rakodó és kocsik vizsgálatára és ha azt találja, hogy a rakodó vagy kocsiaknak akár tisztítása, akár fertőtlenítése hiányos volna, köteles erről az állomás főnökét haladéktalanul értesíteni, ki is ha a tisztítást és fertőtlenítést azonnal nem eszközölné, a m. kir. földmívelési miniszterhez felterjeszteni tartozik. Kifogásolt rakodót vagy kocsit tisztítás és újabb fertőtlenítés nélküli a szállításhoz felhasználni tilos. 7. A rakodón a törvényhatósági állatorvos megvizsgálja, hogy a pécsi sertéshizlaldába szállítandó sertések járlata a 4. ik pontban előirt igazolással bír-e s hogy a sertések teljesen egészségesek-e? Gyanuokok esetén a szállítást meg nem engedti, ellenkező esetben pedig a szükséges egészségi záradékkal s hogy a pécsi sertéshizlaldába szállíthatók, ellátja és aláírja. 8. A vizsgálat és elkülönítés összes költségeit a sertéstulajdonosok viselik. 9. A pécsi sertéshizlaldába érkező sertések egészségi állapotának megvizsgálása iránt a rendőrkapitányi hivatal intézkedik s oly sertésszállítmányok, melyek a fenti feltételek betartása nélkül adatnak fel vasutrá, vagy a melyekben a kirakáskor csak egy darab is ragályos betegségben szenvedőnek találhatik, azonnal származási helyére visszaszállítandók, vagy pedig azonnali leülés céljából közvetlenül pécsi henteshez szállítandók. 10. A pécsi sertéshizlaldába szánt sertések a fuvarlevelén Pécs, sertéshizlalda, iparvágány címezendők, mert csakis ezen rakodón lesznek kiadhatók. Pécs város fogyasztási cájaira tengelyen vagy vasuton a vasuti rakodóhoz érkezett egyéb sertések, csakis kocsin, azonnali leülés végett szállíthatók.

□ Pótvásár. A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a tolnavármegyei Simon-tornya községben a folyó évi november 5-dikére esett, de elmaradt országos állatvásár helyett f. hó 31-én póttállatvásár tartassék.

□ Névváltoztató állomás. A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a budapest-dombóvári vonalon fekvő Szt. Ágotha megálló rakodóhely nevét, a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből „Szilfaj-major”-ra változtatta.

□ Az örlési engedély. A magyar miniszterek Bécsben járnak. Ez a látogatás azonban nincs összefüggésben a kiegyezési tárgyalásokkal, a melyek fonalát sem az egyik, sem a másik kormány ma nem akarja felvenni, mert sem nálunk sem Ausztriában e kérdés körül nem alakult még a közvélemény úgy, hogy a kormányoknak támpontul szolgálhatna. A két kormány érintkezése egyelőre a kiegyezéssel szorosan összefüggő örlési engedély kérdéseire szorítkozik, a mi nekünk épen úgy, mint Ausztriában a mezőgazdaság szempontjából kardinális kérdés. Darányi Ignác és Daniél Ernő miniszterek érintkezése az osztrák miniszterekkel majdnem kizárólag e kérdéssel, s ezzel összefüggésben a malmok árai redukciójára vonatkozott s bécsi tudósítónk jelentése szerint a két kormány között e tárgyalásoknál lényeges differenciák merültek fel.

TÁVIRATOK.

— **A „Magyarország“ sajtópöre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnap reggel megkezdett tárgyalás a tanukihallgatásokkal együtt éjjel utánig tartott. Bartha Miklós ismételen kijelentette, hogy a védelemtől eláll. Az esküdtek éjjel után két órakor **egyhangulag** kimondták a vétkest, minek folytán a törvényszék úgy Bartha Miklóst, mint Holló Lajost hat-hat hónapi fogházra és 1000—1000 forint pénzbüntetésre ítélte. Holló Lajoson az ítélet nem hajtható végre, a mennyiben makacssági uton történnén elítélte, ellenében új végtárgyalás tartandó.

— **Bánffy b. Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ó felsége ma délelőtt Bánffy b. miniszterelnököt külön kihallgatáson fogadta.

— **Gyilkos hadnagy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lembergben Götter tartalékos huszárhadnagyot elfogták, mert egy parasztot lelőtt, mivel ez azt állította, hogy egy földbirtok, mely a hadnagy apjának kezén van, tulajdonképpen az övé. Ez az állítás ingerelte föl a hadnagyot annyira, hogy a végzetes tetett elkövette.

— **Lázadó matrózok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Velencéből jelentik, hogy a „Menoth“ nevű angol kereskedelmi hajónak legénysége közül az ottani rendőrség közegei az angol konzul közbenjöttével többeket elgott, mint-hogy az illetők a hajó kapitányával szemben ellenállást fejtettek ki. Az elfogottakat a fogházba vitték, a hol az angol bíróságok további intézkedéseig letartóztatva maradnak.

— **Szobor Albrecht főhercegnek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Albrecht főherceg, táborszernagy emléke javára az egész haderőre kiterjedő nagyszabású gyűjtést fognak rendezni. A szobrot Bécsben fogják fölállítani.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Deczember 20-án. —

Buza készáru	6.88
tavaszra	7.15
őszre	6.40
Rozs	5.20
Árpa	4.15
Kukoricza	6.17
Zab	8.95
Káp. rezeze	121.—
Magy. aranyjárdék	98.50
koronajárdék	100.—
Regalé-kötvény	152.75
Magy. nyereményorsó	141.—
Tiszaszabályozási köles	60.—
Oszt. papírjárdék	121.75
aranyjárdék	100.—
koronajárdék	193.—
1864 iki sorsjegy	10.—
Magy. vörös ker. sorsj	18.25
Oszt. rák	12.—
Olasz	6.75
Bazilika-sorsjegy	2.80
Jósziv-sorsjegy	59.27
Német márka	48.05
100 frank (francia)	44.75
100 lira (olasz)	121.50
10 font sterling(angol)	

NYILT-TER +)

Ó

riási választékban kaphatók karácsonyi és ujévi ajándékdíszművek, imakönyvek, képes könyvek ifjusági iratok, a legdivatosabb levélpapírok, valamint mindennemű naptárak az 1896. évre

Günsberger Lajos

könyv és papírereskedésben
Pécsett, Ferenciek-utca 4. szám.

Budapest
Vadászkürt-szálloda.

Első rangu szálloda a főváros központján. Villamos világítás, fürdők, távbeszélő, legfinomabb magyar és francia konyha, saját termésű borok. Huzamosabb tartózkodásnál 20% árengedmény, teljes ellátás egyezés szerint mérsékelt áron.

Kammer Ernő

szállodatulajdonos.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

mint azelőtt páratlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olesők, mivel sok éven át eltartanak és mindig kiegészíthetők és nagyobbíthatók. A ki ezen, a maga nemében páratlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az rendelje meg az alant jegyzett cégtől az új, gazdagon-illusztrált árjegyzéket, mely bérmentve szétküldetik. Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény kérendő és minden egyes szekrény „Horgony” gyárijegynélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utánezatot. Megjegyzendő, hogy csak a valódi Horgony-Kőépítőszekrények tervszerűleg kiegészíthetők és hogy elnevezésből bevasárlott utánezat mint kiegészítés teljesen értéktelen volna. Azért csak a híres valódi szekrények elfogadandók, a melyek 40 kr., 75 kr., 90 kr. egészen 6 frt-ig és magasabb áron

a finomabb játékszerüzletekben készíthetők vannak.

Új: Richter-féle Türelmi játékok ú. m.: Ne oly hevesen, Columbus tojása, Villámhárító, Gondűrő, Fejtörő stb. Egy játék ára 35 kr. — Csak a „Horgonynyal” ellátott játék valódi!

RICHTER F. AD. és társa, Első oszt. magyar. cs. és k. szabad. kőépítőszekrénygyár

Iroda és raktár: I. Nibelungeng. 4, BECS, gyár: XIII/1 Hietzing
Ervélőszék (Thur.), Oitea, Rotterdam, London E.C., New-York, 215 Pearl-Street.

MITTELBACH-é

JÓIZÜ, ILLATOZOTT

csuka-

májolaj

Oleum Jecoris Aselli aromaticum a legkiválóbb orvosi személyiségek által megvizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermekeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, amelyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és a tüdő megerősödését kívánatosnak lája; egyzintén a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tudó betegsége ellen. — 1 forintos (párcentek) kaptató:

MITTELBACH S.

„SALVATOR” gyógyárában Zágráb.

Budapesten: Moinár és Moser cégnél.

Koronaherczeg-utca.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

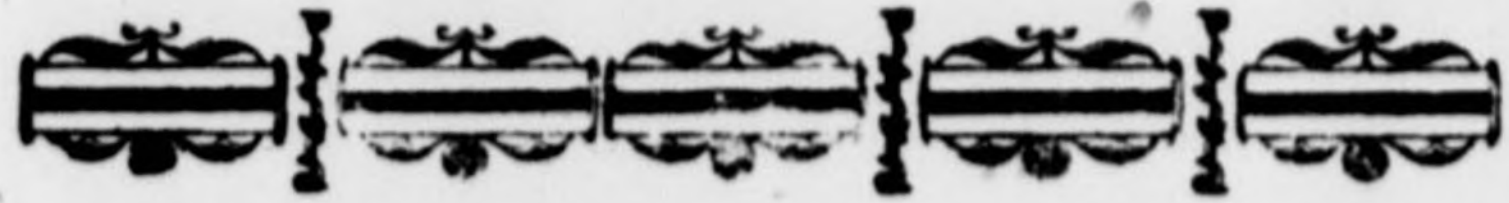
készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

Egészséges sertések.

20 drb. kövér sertés, herélt göbék és ártányok, egészséges helyről hely hiány miatt átlag vagy kiló súly zzerint **jutányos áron** eladók. Az árak nálam a helyszínen **Petőcz-pusztán** (vigonvár) Töttös és Abaliget között, megtudhatók.

Varga István
urodalmi erdővéd.

Köhögés,

rekedtség és elnyájkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott
biztos hatásu

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszertárban. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fiai

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körút 17.

Érdekes

levélpapíros különlegességek rendkívül diszes kiállításban karácsonyi meglepetésekre

ENGEL LAJOS utóda

könyv és papirkereskedésében

Pécsett, Király-u. 4. az arany hajó száll. szemben.

Ugyanott kaphatók imakönyvek egyszerűtől a legizlésebb kivitelig, bőr és elefántcsont kötésben, Albach, Tárkányi és Hock-féle szövegezéssel.

Karácsonyfa diszítések, emlékkönyvek, bélyegalbumok.

☞ **Tárcza naptárak** ☞

Betlehemek

☞ **Relif angyalok** ☞

Engel Lajos utóda könyv és papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.

Védjegy.

Védjegy.

Védjegy.
C. Brády

Mária-Czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszertben hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgöngyös, bűzös lehelet, felfújság, savanyu, felbőgös, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortürelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczell gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrást: **Török József** gyógyszerár **Budapest,** Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságot bizonyítom“.

A **Máriaczell gyomor-cseppek** valóban kaphatók.

Pécsett: Legalm. gyógyszer.

Zsiga László gyógyszer, ifj. Er

reth János gyógyszer, Sipőcz

István gyógyszer, és Göbel Kál-

mán gyógyszer. Pécs városán:

Dvorsky Béla gyógyszer, Siklóson:

Petrasch gyógyszer, és Szent

györgyi M. gyógyszer. Szil-

getvárott: Salamon Gyula

gyógysz. és Visy Sándor gyógyszer.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)